

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 9.11.2018.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

KAZUSHI ONO dirigent
IVAN KRPAN klavir

LUDWIG VAN BEETHOVEN
DMITRIJ ŠOSTAKOVIČ

CRVENI CIKLUS

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

CRVENI CIKLUS

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

KAZUSHI ONO dirigent

IVAN KR PAN klavir

LUDWIG VAN BEETHOVEN

5. KONCERT ZA KLAVIR I ORKESTAR u Es-duru,
op. 73, *Carski*

Allegro

Adagio un poco mosso - (attacca)

Rondo: Allegro ma non troppo

DMITRIJ ŠOSTAKOVIČ

10. SIMFONIJA u e-molu, op. 93

Moderato

Allegro

Allegretto

Andante - Allegro

KAZUSHI ONO dirigent

Maestro Kazushi drži situaciju čvrsto pod kontrolom. Glazba se ušuljala meko poput daha novorođenčeta, nježna poput ljetnog povjetarca. Doista, čitava suita izvedena pastelnom finoćom, odisala je eteričnom krasotom. - Bachtrack, 16.11.2016.

Kazushi Ono vjeruje da glazba posjeduje moć zbližavanja ljudi. Njegovo vladanje na probama, tiho i smireno, ukazuje na otvorenost i prijemljivost. U samim izvedbama ovaj dirigent prenosi kompleksne poruke ekspresivnim gestama savršene lakoće, kao i mudrošću izgrađenom neiscrpnom strašću za zajedničkim stvaranjem i istraživanjem glazbe. Osobitost je njegove naravi iskazana već samom činjenicom da se nakon iscrpljujućih koncerata opušta prolazeći na klaviru kroz ulomke netom izvedenog koncertnog programa. Jednostavno rečeno, glazba mu je još od djetinjstva bila poput infuzije duhovne esencije.

Kazushi Ono je šef dirigent Tokijskoga metropolitanskog simfonijskog orkestra, kao i Simfonijskog orkestra grada Barcelone te

Katalonskoga narodnog kazališta, a od rujna 2018. je i umjetnički direktor Novoga nacionalnog kazališta u Tokiju.

Među recentne uspjehe svakako valja ubrojiti njegovu oproštajnu produkciju u Lyonu u ulozi šefa dirigenta s Honeggerovom *Ivanom Orleanskom na lomači*, kao i hvaljene premijere Herrmannova *Stanara (Der Mieter)* u Frankfurtskoj operi, kao i *Plamenog anđela* Sergeja Prokofjeva, premijerno prikazanog u Varšavi te nanovo izvedenog na festivalu u Aixu u Provansi pod redateljskom palicom Mariusza Trelińskog.

U periodu od 2008. do 2017. godine bio je šef dirigent Opere u Lyonu, uz niz priznanja kritike za nezaboravne izvedbe djela kao što su *Kockar* Sergeja Prokofjeva, *Lulu* Albana Berga te *Parsifal* Richarda Wagnera. Te izvedbe imale su iznimno pozitivan utjecaj na reputaciju ove operne kuće, omogućivši ostvarivanje niza novih produkcija, uključujući i dvostruki program Dallapiccolina *Zatvorenika (Il prigioniero)* i Schönbergova *Iščekivanja (Erwartung)* 2013. godine, zatim produkciju Beethovenova *Fidelia* u Lyonu te na festivalu u Edinburghu 2013., *Petera Grimesa* i *Okretaja zavrtnja (The Turn of the Screw)* Benjamina Brittena 2014., Debussyjevih *Peleasa i Melizande* i Berliozova *Faustova prokletstva* 2015. te Šostakovičeve *Lady Macbeth Mcenskoga okruga* 2016. godine.

Po odlasku s mjesta šefa dirigenta u Lyonu, francuska ministrica kulture Françoise Nyssen odlikovala ga je titulom Viteza reda umjetnosti i književnosti. Ova se titula naslanja na još jednu veliku počast, prestižnu nagradu *Asahi*, koju je Kazushi Ono primio u siječnju 2015. za doprinos japanskom društvu. Ovom se velikom počasti nagrađuje pojedince koji su znatno pridonijeli razvoju i napretku japanske kulture i društva u cjelini.

Zagrebačka publika posebno se rado sjeća maestra Kazushija Onoa iz perioda 1990.-1996. kada je obnašao ulogu šefa dirigenta Zagrebačke filharmonije.

IVAN KRPAN klavir

Ivan Krpan jedan je od najzanimljivijih i najuspješnijih mladih hrvatskih pijanista. Rođen je u Zagrebu 1997. godine. Student je pete godine klavira u razredu prof. Rubena Dalibaltayana na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Nižu i srednju glazbenu školu Blagoja Berse u Zagrebu završio je u razredu prof. Renate Strojlin Richter. Osvajao je prve nagrade na regionalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima.

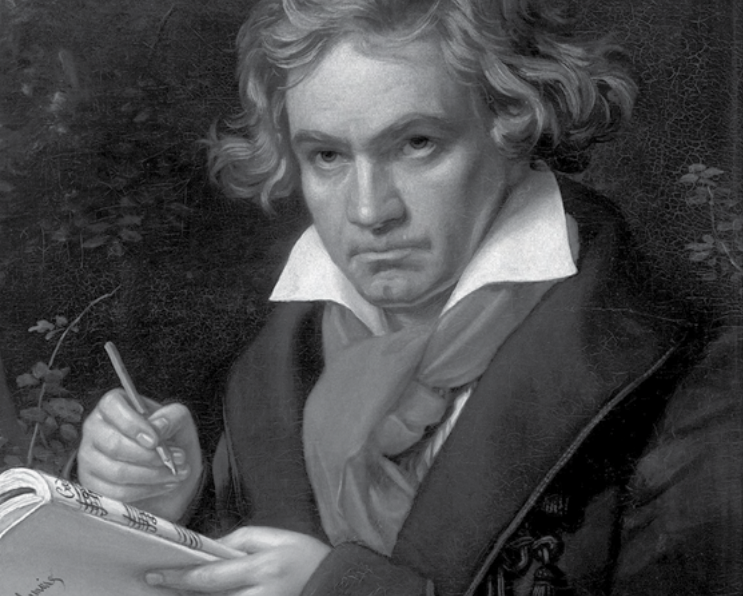
Godine 2014. osvojio je prvu nagradu na međunarodnom pijanističkom natjecanju EPTA Belgija u Bruxellesu, prvu nagradu na međunarodnom pijanističkom natjecanju *Mladi virtuosi* u Zagrebu, drugu nagradu na međunarodnom pijanističkom natjecanju podunavskih zemalja u Ulmu (Njemačka), te prvu nagradu na Međunarodnom pijanističkom natjecanju u Enschedeu (Nizozemska). Godine 2015. osvojio je četvrtu nagradu na Međunarodnom Mozartovom natjecanju u Zhuhaju (Kina). U 2016. godini dobitnik je prve nagrade na međunarodnom natjecanju za mlade pijaniste u Ettlingenu (Njemačka), te treće nagrade na međunarodnom natjecanju *Frederic Chopin* u Moskvi. Bio je polaznik majstorskih

tečajeva profesora Dalibora Cikojevića, Siavusha Gadljeva, Đorđa Stanetića, Kemala Gekića, Pavla Gililova i Klause Kaufmanna. Dobitnik je Dekanove nagrade za 2014. godinu te Nagrade *Ivo Vuljević* za najboljeg mladog glazbenika u 2015. godini. Rektor Sveučilišta u Zagrebu dodijelio mu je posebno priznanje za međunarodne uspjehe u 2016. godini. Zagrebačka filharmonija dodijelila mu je nagradu *Mladi glazbenik godine* za 2016. godinu. Kao stipendist Međunarodne muzičke akademije u Liechtensteinu redovito sudjeluje na majstorskim tečajevima i koncertima u organizaciji te ustanove.

Najveći uspjeh ostvario je 2017. osvojivši prvu nagradu na međunarodnom pijanističkom natjecanju *Ferruccio Busoni* u Bolzanu - jednom od najuglednijih pijanističkih natjecanja na svijetu. U finalu je nastupio kao solist uz Haydn-orkestar i dirigenta Arva Volmera, te izvedbom 5. koncerta za klavir i orkestar Ludwiga van Beethovena osvojio naklonost stručnog ocjenjivačkog suda i publike. Koncert je izravno prenosila talijanska TV kuća RAI. Po povratku u Zagreb održao je recital 18. rujna u dvorani Blagoja Berse koji je izravno prenosila Hrvatska televizija. Dobitnik je državne nagrade *Vladimir Nazor* te Rektorove nagrade za uspjehe u 2017. godini. Pobjeda u Bolzanu donijela mu je niz angažmana tijekom ove i sljedeće sezone, među inim gostovanja u Italiji, Njemačkoj, Japanu i Južnoj Koreji. Očekuju ga nastupi u nekim od najpoznatijih svjetskih glazbenih središta kao što su Leipzig, München, Weimar, London i Sankt Peterburg. U Berlinu je snimio svoju prvu studijsku snimku za tvrtku *Idagio*.

JER NISTE ČULI SVE!

CRVENI CIKLUS / BEETHOVEN / ŠOSTAKOVIĆ

LUDWIG VAN BEETHOVEN

5. KONCERT ZA KLAVIR I ORKESTAR u Es-duru, op. 73, *Carski*

Rad na posljednjem klavirskom koncertu - Petom u Es-duru, op. 73, naknadno nazvanom *Carski* - **Ludwig van Beethoven** (Bonn, 1770. - Beč, 1827.) započeo je početkom 1809., a partituru u potpunosti zaključio u veljači 1810. godine. Praizvedba se odigrala u Leipzigu 28. studenog 1811.; solist je bio mladi Friedrich Schneider. Skladba je jedna od onih posvećenih Beethovenovu meceni, prijatelju i učeniku, austrijskom nadvojvodi Rudolfu.

S jedne strane, djelo je nastajalo u ozračju napokon ostvarene slobode: 1. ožujka 1809. trojica Beethovenovih pokrovitelja - nadvojvoda Rudolf, te knezovi Lobkowitz i Kinsky - potpisali su dokument koji je Beethovenu osiguravao doživotna primanja i sigurnu mirovinu. Beethoven je zauzvrat obećao ostati u Beču te odbiti mjesto voditelja dvorske glazbe u Kasselu, koje mu je ponudio Napoleonov brat Jérôme.

S druge strane, vremena su bila teška: Austrija je u travnju 1809. obznanila rat Napoleonovoj Francuskoj. Kako je Napoleon napredovao prema Beču, 4. svibnja carica i carska obitelj izbjegli su prema Mađarskoj,

a s njima i nadvojvoda Rudolf; Beethovenov ožalošćeni odgovor bila je Klavirska sonata, op. 81a - *Les Adieux* (*Oproštaj*). Kad su Francuzi ušli u Beč, zahtijevali su predaju grada, ali nadvojvoda Maksimilijan, koji je vodio zapovjedništvo obrane, odbio je njihov zahtjev. Francuzi su tada odlučili bombardirati Beč.

Perom Ferdinanda Riesa ostalo je zabilježeno da je Beethoven prešao u kuću brata Caspara Carla, gdje je za bombardiranja bježao u podrum gdje bi jastucima pokrivaio glavu. Na sreću, pucnjava je trajala relativno kratko: 11. svibnja od devet sati navečer do dva i trideset poslije ponoći; tada se grad predao.

Vrijeme okupacije bilo je za Beethovena posebno frustrirajuće. Nije mogao pobjeći iz grada vjerojatno sve do rujna, a u pismu upućenom 26. srpnja izdavaču Breitkopfu & Härtelu, dva tjedna nakon potpisivanja primirja, ustvrdio je kako od dana odlaska carske obitelji nije gotovo uopće skladao. Nadvojvoda Rudolf i carska obitelj vratili su se u Beč ne ranije od 30. siječnja 1810. godine.

Smatra se, stoga, da je veći dio koncerta nastao prije ulaska Francuza u Beč. Beethovenov tada probuđeni patriotizam, koji je odbacio njegovu raniju sklonost Napoleonu, našao je potvrdu na dnu četrdeset i sedme stranice autografa Petoga koncerta, na početku drugog stavka gdje piše: "Austrija će se osvetiti Napoleonu". Na temelju ove bilješke, Hans-Werner Kùthen, urednik nove edicije Beethovenovih djela, zaključio je da je drugi stavak ipak morao nastati nakon francuske okupacije.

U pogledu, pak, podnaslova *Carski*, pretpostavlja se da je on djelo Johna Baptista Cramera, mannheimskoga pijanista (1771. - 1858.) kojega je Beethoven visoko cijenio, a koji se rano nastanio u Londonu odakle je vodio izdavačku kuću i objavio više Beethovenovih ostvarenja.

U jedine dvije bečke izvedbe za skladateljeva života - u veljači 1812. i travnju 1818. - solist je bio Beethovenov učenik Carl Czerny. A nekoliko godina po Beethovenovoj smrti dva su iznimna mlada virtuozna osigurali čvrstu poziciju Petog na pijanističkom repertoaru: Franz Liszt - Czernyjev učenik, te Felix Mendelssohn, kojem ovo nije bilo jedino Beethovenovo djelo koje je "spasio nemara".

Nakon prve bečke izvedbe, Ignaz Castelli zapisao je u svojoj *Thaliji*: "Ako ova skladba... nije uspjela dobiti pljesak koji je zaslužila, razlog treba tražiti dijelom u subjektivnom karakteru djela, dijelom u subjektivnoj naravi slušatelja. Beethoven, pun ponosnog samopouzdanja, nikad ne piše za gomilu; on zahtijeva razumijevanje i senzibilitet, te će ih... moći dobiti samo od znalaca, koje je uglavnom nemoguće naći u ovakvim prigodama". U Petom je "... u potpunosti ostvaren autorov nacrt posve simfoniziranog koncerta; i produbljeni je virtuoziitet podčinjen strukturalnim zahtjevima, a heroika kao osnovni ton djela na nov način poetizirana", kako bilježi Marija Bergamo. Ipak, "kompozicijska je složenost postavljena zadatka bila takva da je njegovo jedinstveno rješenje izazvalo u suvremenika zazor od subjektivnog ustroja tog djela. Odmak od (još) prepoznatljivih modela bio je tada prevelik... (Beethoven je) radikalno individualizirao kompozicijski postupak i 'pokazao' ga kao invenciju samu. Nakon toga, već posve gluh i bez mogućnosti nastupanja u javnosti više se formi klavirskog koncerta nije vraćao".

Naposljetku, o Beethovenovim koncertima, o Beethovenu i klaviru, ali i o pijanizmu općenito, od Vladimira Krpana (iz diskografskog izdanja na kojemu naš pijanistički bard tumači svih pet Beethovenovih koncerata), uz uvijek i svjesno prisutnu "mentorsku sjenu" njegovu učitelja, Svetislava Stančića: "Pet Beethovenovih koncerata za klavir i orkestar, poput Beethovenovih klavirskih sonata, predstavljaju možda najintimniji i najmisaoniji dio skladateljeva razvoja u osvajanju, učvršćivanju, a potom razbijanju forme i nalaženju novih sadržaja pri traženju sve uspješnijeg formalno sadržajnog jedinstva na nekoj uvijek višoj razini sinteze. Klavir kao pruručno sredstvo komunikacije s inspiracijom, s invencijom, s Bogom i ljudima, uvijek dostupan, uvijek spreman ozvučiti ideju, provjeriti je i pratiti u njenu razvoju prema obliku duhovnosti, instrument je učenja - ne samo povjerenja već i provjere, i potvrđivanja novo usvojenih vrijednosti. Tako gledajući, taj je instrument i spomenar i dnevnik Beethovenova rasta, učenja i dosezanja..."

ISKLUČI PROBLEME
UKLUČI
GLAZBU

OFF
CIKLUS

PIANO CUBANO BY RUBALCABA

"Najveći pijanist kojega sam čuo posljednjih
10 godina" - Dizzy Gillespie

PETAK 16.11.

19:30 / LISINSKI

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

LEOŠ SVAROVSKY dirigent / GONZALO RUBALCABA klavir

DMITRIJ ŠOSTAKOVIČ

10. SIMFONIJA u e-molu, op. 93

Gotovo je nemoguće danas znati koliko su vremena sazrijevale ideje Desete simfonije **Dmitrija Šostakoviča** (Sankt Peterburg, 1906. - Moskva, 1975.). Samo komponiranje odigralo se u vrlo kratkom periodu, između srpnja i listopada 1953. godine. Skladatelj je gotovo bez prestanka sjedio za stolom, od ranog jutra do duboko u predvečerje, uzimajući samo kratke predahe za obroke. Moguće je pretpostaviti da se tih dana napokon podigla brana brojnim idejama koje je skladatelj sakupljao u glavi od prethodne Devete simfonije, koju od njezine simfonijske sljedbenice dijeli punih devet godina, najduži period između dvaju simfonijskih ostvarenja u cjelokupnom Šostakovičevu opusu.

Čvrstina gradbe i integritet ostvarenja govore u prilog pretpostavci da je skladatelj u dugom periodu i pažljivo formulirao njene epizode prije nego ih je konačno položio na papir. "Šostakovič je još uvijek bio u svojim tridesetim godinama", piše Robert Layton, "kada je

skladao svoju Devetu simfoniju i do toga trenutka još uvijek nije u potpunosti dosegao 'obećanje' koje je navijestila njegova Prva simfonija... Sudeći s Olimpa velikih simfoničara niti jedna od tih simfonija nije to u potpunosti dostigla, iako su one bez sumnje svjedočanstva simfonijskog genija. Deseta simfonija promijenila je dotadašnju situaciju".

"Deseta simfonija pripada među najsajnija ostvarenja svoje vrste skladana tijekom 20. stoljeća", tvrdi i Richard E. Rodda. No uz tehničko majstorstvo, nastavlja Rodda, ova simfonija, poput svih drugih simfonijskih ostvarenja u skladateljevom opusu, po svemu sudeći nosi i neku duboku poruku u podlozi djela. Koju poruku, to Šostakovič, međutim, nije želio otkriti, dajući tek općenito pojašnjenje prema kojemu je u Desetoj simfoniji želio portretirati "ljudske osjećaje i strasti". "Neka slušaju i pogađaju sami", dodao je u jednoj drugoj prigodi.

Većina suvremenih komentatora pokušavala je nastanak Desete simfonije povezati sa smrću diktatora Josifa Visarionoviča Staljina, koji je premio 5. ožujka 1953., u godini u kojoj je nešto kasnije nastala i sama simfonija. Djelo je prouzročeno 17. prosinca iste godine, a Lenjingradskom filharmonijom ravnao je Jevgenij Mravinski. Direktno poveznice sa Staljinom potaknuli su Šostakovičevi često osporavani memoari iz pera ruskog muzikologa Solomona Volkova, objavljeni 1979. godine. U tim memoarima Šostakovič navodno tvrdi kako je Deseta "o Staljinu i Staljinovu dobu. Drugi stavak, scherzo, grubo govoreći, Staljinov je muzički portret. Naravno, ima tu i puno drugih stvari, ali to je osnova". Vjerodostojnost ovih skladateljevih rečenica, međutim, nikad nije potvrđena. S druge strane, postoje i indicije da je djelo nastajalo u dužem periodu, još od 1951. godine.

U želji da pronađu skriveni ključ za razumijevanje djela, istraživači su zahvatili duboko u notni tekst, te su tako saznali da se u prvome stavku pojavljuje citat drugog iz ciklusa *Četiri Puškinova monologa* iz 1952., na tekst "Što ime moje za te znači?". To je posebno značajno u odnosu na znameniti skladateljev muzički potpis DSCH koji se javlja u trećemu i četvrtom stavku.

Drugi stavak je siloviti scherzo, a treći nocturno u kojemu se pojavljuje spomenuti Šostakovičev potpis,

ali i potpis još jedne osobe, mlade azerbajdžanske pijanistice i skladateljice Elmire Nazirove, s kojom je Šostakovič bio u bliskom odnosu u to doba. Skladateljev potpis izveden je prema njemačkoj transkripciji njegova imena i prezimena Dmitri SChostakowitsch te preveden u glazbenu abecedu: de-es-ce-ha.

Elmirin muzički potpis izveden je kombinacijom abecede i solmizacije: E-La-MI-Re-A; u stavku se pojavljuje dvanaest puta, a po prvi puta u misterioznom nastupu solo roga, zbog čega ga je nemoguće ne zamijetiti.

Tijekom 1947. Elmira je polazila satove kompozicije kod Dmitrija Šostakoviča na Moskovskom konzervatoriju. Od toga trenutka, po svemu sudeći, Šostakovič je razvio sklonost prema mladoj glazbenici, poslavši joj od travnja 1953. do rujna 1957. godine četrdeset i tri pisma, većim dijelom upravo ljeta i jeseni 1953., u vrijeme skladanja Desete simfonije. Ovo otkriće pojavilo se u javnosti tek 1990. godine, kada je Nazirova Šostakovičeva pisma po prvi puta otkrila muzikologinji Nelly Kavetz. Ovaj zov u rogu, dodatno, se povezuje sa zovom roga iz Mahlerove *Pjesme o zemlji*. U jednom od pisama, naime, i sam skladatelj piše Elmiri kako je Mahlerov zov u rogu iz prve pijevke, *Napitnice o čemeru zemlje*, čuo u snu.

Codom finalnoga stavka, naposljetku, odjekuje lažni trijumfalizam druge od *Dvije basne* Ivana Krilova, popularnoga ruskog basnopisca iz 18. stoljeća, koje je Šostakovič uglazbio 1922. godine, sa samo petnaest godina, uz riječi "Čuvaj, Bože, i nas takvih kritičara!", koje se odnose na nagluhoga magarca koji savjetuje slavu da uzme satove glazbe od pijetla.

Nema sumnje kako Deseta govori "više od nota". Što nam to točno govori, međutim, Šostakovič je ostavio na odluku samim slušateljima. Jedno je pritom sigurno: "U Desetoj se nalazi srce skladatelja", zaključuje Ray Blokker. "U tome djelu on otvara svoju dušu prema svijetu, otkrivajući njenu tragediju i dubinu, ali i njenu otpornost i snagu".

Među brojnim snimkama ovoga simfonijskog hita, ističe se među ostalim i tumačenje uživo Herberta von Karajana ostvareno s Berlinskim filharmonicarima na višednevnom gostovanju u Moskvi 1969. godine, kao jedino ostvarenje ruske glazbe na svenjemačkom rasporedu programa. Maestrova kći Isabel, glumica, godinama kasnije ustvrdit će kako joj je otac u više navrata govorio da bi pisao kao Dmitrij Šostakovič da je kojim slučajem postao skladatelj. Nakon moskovske izvedbe ostale su i fotografije maestra Karajana u Velikoj dvorani Moskovskoga konzervatorija koji pod ruku drži vidno dirnutog skladatelja u naklonu.

Ovaj "povijesni koncert" održan 29. svibnja 1969., u knjizi *Herbert Karajan: Život u glazbi*, autor Richard Osborne opisao je sljedećim rečenicama:

"Zalaganje orkestra bilo je zapanjujuće. Mariss Jansons (i sam cijenjeni dirigent, op. a.) se kasnije prisjećao: 'Svirali su na dvjesto posto. Bilo je nevjerojatno'. Šostakovič se pridružio Karajanu i orkestru na sceni nakon izvedbe, vidno ganut izvedbom i prihvaćanjem njegova djela. Za Karajana, bio je to vjerojatno jedan od najponosnijih dana njegova života".

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA
www.gad.hr

JER NISTE ČULI SVE!

VIOLINE I. Sidonija Lebar, koncertna majstorica, Dunja Bontek**, Mario Bratković, Kornelija Balaž, Korana Rucner, Ivan Finta, Neven Manzoni, Lana Adamović, Alina Gubajdullina, Teodora Sucala Matej, Lovorka Moslavac, Odette Cavaliere, Martina Sačer Pavlin, Saki Kodama

VIOLINE II. Ana Paula Knapić Franković*, Darko Franković**, Mirela Džepina Finta, Ivo Jukić, Vlatka Pecić Juranić, Josip Novosel, Sandra Bingula Nožica, Tomislav Ištók, Dragana Tomić, Vera Kurova, Iva Kraji, Margareta Ugrin

VIOLINE III. Dragana Rucner*, Hiwote Tadesse**, Miroslav Mrazović, Marko Otmačić, Maja Pinterić Šibl, Asja Frank Perčić, Aleksandar Jakopanec, Igor Košutić, Pavla Kovač, Tvrtko Pavlin

VIOLONČELI Jasen Chelfi*, Zita Varga**, Dora Kuzmin Maković, Miljenko Šajfar, Martina Pavlin, Tajana Bešić, Oliver Đorđević, Tanja Andrejić

KONTRABASI Nikša Bobetko*, Darko Krešić*, Ilin Dime Dimovski, Dubravko Palanović, Tihomir Novak, Franjo Zvonar, Borna Dejanović, Marko Radić

FLAUTE Renata Penezić*, Matea Škarić Janković

PICCOLO Dani Bošnjak

OBOE Vittoria Palumbo, Katarina Grubić

ENGLLESKI ROG Žarko Antonić

KLARINETI Davor Reba*, Rude Mimica

KLARINET ES Mario Fabijanić*

FAGOTI Jorge Ricardo Luque Perdomo*, Petar Križanić

KONTRAFAGOT Vasko Lukas

ROGOVI Yevhen Churikov*, Zdravko Haubrih, Daniel Molnar, Lenart Istenić

TRUBE Marin Zokić*, Dario Cepić, Luko Saulović

TROMBONI Antonio Janković*, Marin Rabadan, Goran Glavaš

TUBA Krunoslav Babić

TIMPANI Ema Krešić

UDARALJKE Leonardo Losciale, Renato Palatinuš, Julija Furek, Fran Krsto Šercar

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vođe dionica / ** zamjenici vođa dionica

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

ČETVRTAK / 22.11.2018.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

DMITRIJ KITAJENKO dirigent

IVETA APKALNA orgulje

EMA KREŠIĆ timpani

WAGNER / POULENC / PROKOFJEV

Blagajna Zagrebačke filharmonije • www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

CRVENI CIKLUS

Grad Zagreb

WIENER
OSIGURANJE
WIENERSCHER
VERSICHERUNGS-GRUPPE

BCC
BANKA ZA
KREDIT

PEUGEOT

ULAZNICE.HR
ULAZNICE
U
KONCERTNIM
DOKUMENTARIMA

Jutarnji LIST

NOVA MAZDA 6

Upoznajte novu Mazdu6.
Usavršenu i redizajniranu za vas.
Kombinacija jedinstvenog KODO dizajna,
visoke razine zanatskog umijeća i najfinijih
materijala, poput Nappa kože i Sen drveta.
Za još jaču vezu između vozila i vozača.
To je Mazdin način.

WWW.MAZDA.HR

Grad Zagreb

PARTNERI U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

SPONZORI

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija
Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj
Urednik: Ivan Lozić
Korektura: Ana Marić

Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena: 5 kuna

* Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

www.zgf.hr